

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Tomáše Herce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: nezletilý **D. V.**, , Brno, zastoupený zákonným zástupcem Mgr. Bc. D. K., proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2024, č. j. JMK 52042/2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2024, č. j. 62 A 44/2024-76,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen k rukám jeho zákonného zástupce Mgr. Bc. D. K. do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání nezletilého žalobce (dále jen „stěžovatel“), které jeho jménem podal jeho otec jako zákonný zástupce, a potvrdil rozhodnutí ředitelky Materské školy Šardice ze dne 29. 2. 2024, č. j. 38/2024, kterým nebyla povolena obnova řízení o žádosti stěžovatele podané jeho matkou jako zákonnou zástupkyní o přijetí k předškolnímu vzdělávání do mateřské školy. O žalobě stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného rozhodl Krajský soud v Brně tak, že ji rozsudkem zamítl. Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel blanketní kasační stížnost, aniž by uhradil soudní poplatek. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) jej proto usnesením ze dne 4. 12. 2024, č. j. 4 As 279/2024-13, vyzval mj. k úhradě soudního poplatku ve výši 5 000 Kč (podle položky č. 19 sazebníku poplatků, který je přílohou k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) a stanovil mu k tomu lhůtu 15 dnů od doručení tohoto usnesení. V usnesení stěžovatele rovněž poučil o následcích, které nastanou, nezaplatí-li soudní poplatek nebo zaplatí-li jej pozdě.

[2] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích soud vyzve poplatníka k zaplacení poplatku, nebyl-li tento poplatek zaplacen společně

s podáním kasační stížnosti, a určí mu k tomu lhůtu alespoň 15 dnů; výjimečně může určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty řízení zastaví, aniž by přihlížel k následnému zaplacení poplatku.

[3] Usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku bylo doručeno zákonnému zástupci stěžovatele prostřednictvím datové schránky v sobotu 7. 12. 2024 (viz doručenko na č. l. 14 spisu NSS). Poslední den lhůty 15 dnů tak připadl na neděli 22. 12. 2024. Podle § 40 odst. 3 věty první s. ř. s. platí, že případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Tím bylo pondělí 23. 12. 2024.

[4] Stěžovatelem zaplacený soudní poplatek byl připsán na účet Nejvyššího správního soudu dne 27. 12. 2024 (viz záznam o složení na č. l. 18). Právě tento den, a nikoli den, kdy dal plátce peněžnímu ústavu pokyn k provedení platby, se považuje za den úhrady soudního poplatku (srov. usnesení NSS ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012-49, nebo ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018-51, č. 3734/2018 Sb. NSS; též usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 4. 2019, sp. zn. IV. ÚS 1077/19, nebo ze dne 4. 1. 2022, sp. zn. IV. ÚS 3163/21).

[5] Uvedené znamená, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek až po uplynutí lhůty k jeho zaplacení, tedy po 23. 12. 2024, a do tohoto dne nepožádal ani o osvobození od soudního poplatku. Lhůta k jeho zaplacení proto tohoto dne marně uplynula. K tomu je třeba dodat, že k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty se podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nepřihlíží (např. usnesení NSS ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017-19). Nemožnost doplatit soudní poplatek dodatečně po lhůtě shledal ústavně konformní i Ústavní soud (např. usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 2. 2021, sp. zn. II. ÚS 414/21, a rozhodnutí v něm citovaná).

[6] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[8] Podle § 10 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Ve smyslu § 9 odst. 8 zákona o soudních poplatcích se nesplněním poplatkové povinnosti ve stanovené lhůtě stal návrh neúčinným a poplatková povinnost zanikla. Pozdním zaplacením soudního poplatku tak vznikl stěžovateli přeplatek, který se mu vrací ve lhůtě podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích (např. usnesení NSS ze dne 11. 7. 2019, č. j. 9 As 195/2019-20, bod 8, nebo ze dne 5. 12. 2019, č. j. 7 As 357/2019-14, bod 9).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2025

pokračování

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu